

Vanaema ja vanaisa külastamine

Alelie Camitan-Coronel
(Põhineb tõestisündinud lool.)

Lugu leidis aset Indoneesias.

Ernesto pani veel ühe särgi omale kotti. Ta vaatas toas ringi. Mida ta veel kaasa võtma pidi? Ta nägi laual oma Mormoni Raamatut. Ta ei tohtinud seda unustada!

Oli suvevaheaeg. Ernesto pere oli vanaemale ja vanaisale külla minemas. Ta ootas vanavanemate nägemist põnevusega.

Kui Ernesto pere saabus, siis vanaisa kallistas neid kõvasti. „Mul on nii hea meel, et oled siin!”

„Me oleme sinust puudust tundnud!” Vanaema naeratas ja kallistas samuti Ernestot.

„Ma olen tänast päeva pikka aega oodanud. Meile meeldib külas käia,” ütles Ernesto.

„Lähme sisse,” ütles vanaisa. „Vanaema valmistab kõiki sinu lemmiktoite.”

Ernesto sisenes vanaema ja vanaisaga majja. Ta oli põnevil, et sai nendega aega veeta.

Järgmisel hommikul ärkas Ernesto keeva riisi lõhna peale. Ta leidis ema ja vanaema köögis tegutsemast.

Ta andis mõlemale põsele muski. Seejärel jooksis ta aeda.

Isa ja vanaisa istusid ja vestlesid õues ning jõid tassidest.

„Tere hommikust! Kas sooviksid teed?” Vanaisa näitas oma tassi Ernestole.

Ernesto vaatas teetassi ja seejärel vanaisa. Ta soovis Algühingus õpitud jagada. „Ei, aitäh, vanaisa,” ütles ta. „Ma õppisin kirikus, et tee, kohv ja tubakas ei ole meie kehale head. Ma tahan järgida, mida Jeesus tahab, et teeksin.”

Isa naeratas. „Meie pere peab kinni Tarkuse Sõnast, kuid vanaisa usub erinevalt, ja see on normaalne.”

„Aitäh, et jagad, millesse usud,” ütles vanaisa Ernestole. „Oled hea poiss. Võid võtta kuuma vett nagu su isa.” Vanaisa valas kannust Ernestole tassi kuuma vett.

Ernesto võttis lonksu. Ta tundis õige valiku pärast end õnnelikuna.

ILLUSTREERINUD MELISSA MANWILL KASHIWAGI

Lõuna ajal sai Ernesto süüa oma lemmiktoite. Vanaema valmistas *nasi gorengi*, mis on riisi, muna, liha ja juurviljadega roog. See oli tõeliselt maitsev. Ja Ernestole meeldis vanaema ja vanaisaga söögi ajal rääkida.

Pärastlõunal mängis pere koos peitust. Isegi vanaema ja vanaisa mängisid!

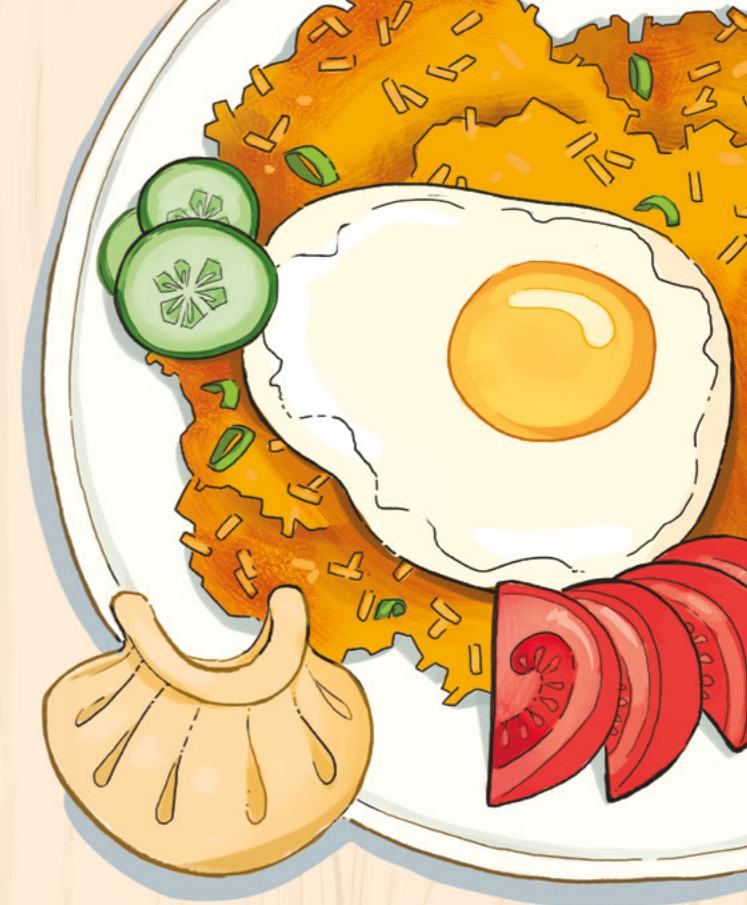
„Ernesto, ma näen sind selle puu taga!” hüüdis isa tema poole kiirustades. Ära joostes Ernesto naeris. Perega mängimine oli nii lõbus.

Õhtul istusid kõik vanaisa ümber ja ta jutustas lugusid. Kui vanaisa oli lõpetanud, siis meenus Ernestole, et nad ei olnud pühakirju lugenud.

Ernesto hüppas püsti. „Ma tulen kohe tagasi.”

Ta jooksis ja tõi oma Mormoni Raamatu. Tagasi tulles ta küsis: „Kas võime lugeda?”

„Mul on hea meel, et sulle meenus.” Ema võttis Ernestolt raamatu ja avas selle oma lemmikkirjakohalt. Ta luges selle kõva häälega ette. Seejärel nad põlvitasid.

„Kas soovite meiega koos palvetada?” küsis Ernesto oma vanavanematelt.

„Jah, see oleks tore,” ütles vanaema. Ta põlvitas vanaisa kõrvale.

Isa ütles palve. Ta tänas Taevast Isa, et nad said perena koos aega veeta.

Pärast palvet kallistas vanaisa Ernestot. „See on hea, et su perekond palvetab,” ütles ta. „Mul on hea meel, et sa tahad olla Jumalale lähedal. See aitab sinu perel tugev olla.”

Ernestol tekkis sees soe ja rahulik tunne. Talle meeldis oma uskumusi, mida ta armastas, jagada inimestega, keda ta armastas, nagu vanaema ja vanaisa. ●